

siessen! Oltárt akarunk emelni az Urnak; méltót a mi egyetlenegy Istenünkhez; méltót a magyarországi, angliai és amerikai unitarismushoz; méltót hazánk fővárosához! — De hogy olvasóimat a nagy feladattal szemben csüggedésbe ne ejtsem, megemlítem, hogy egyelőre csak imaházat és papilakot ohajtanánk, s erre elég lenne tán 50—60 ezer forint, minden lélekre egy forint. Jól tudom, hogy nagy szó; de ha jó és erős akarat van, kiteremti a napszámos is. Minden felekezett mozog, mindenik sorakozik oltárai körül; magunkról se panaszolok, de még jobban és lelkesebben is tömörülhetnénk! Tudom, hogy szegények vagyunk s ezer meg ezer szükségünk van; de hogy hazánk fővárosában szilárd alapot nyerni mennyire fontos, azt alig szükség bizonyítani. A hozott és hozandó áldozatot visszatéríti majd fővárosi ekklesiánk egy vagy más uton: lesz alkalma és módja is reá.

Fretwell János angol hitrokonunk és barátunk, ki egyházunkért 10 év alatt oly sokat fáradozott és oly szép segílyt gyűjtött, a múlt év végén pár hetet körünkben töltött; jelen volt istentiszteletünkön karácsony első napján és ő év estéjén. Örömmel látta haladásunkat és igyekezetünket; ígérte, hogy budapesti ekklesiánk érdekében mindent megteend. Januárban a „brit és külföldi unitárius társulat“ közgyűlésén, Londonban, egy terjedelmes tudósítást közölt felőlünk; elmondotta haladásunkat s kilátásainkat; fölemlítette a főváros adományát, s hogy egyelőre 50—60 ezer forintra lenne szükségünk. 1873. jun. 15-én az angol, amerikai és magyar unitáriusok közül többen Budapesten unitárius istentiszteletet tartottak s templomépítés felől tanácskoztak, csak tőlünk függ, hogy ama napnak tizedik évfordulóján letéssék alapköve ama templomnak, melyből a szeretet és igazság vallása Kárpátoktól Adriáig hirdettetni fog. Ez a mi tevékeny és lelkes angol barátunknak nyilatkozata és ohajtása. Elnézzük-e, hogy ne úgy történjék? Nem! 1883. június 15-én a budapesti unitárius imaház és papilak alapkövének le kell tétetnie! Csak egy kis lelki zendülés kell, mely köveket mozgat. Isten velünk lesz.

Tehát a viszontlásig június 15-én az alapkö letételekor.)*

Derzsi Károly.

Dombó, 1883. február 21.

T. Szerkesztőség!

A kisküküllőmegyei tanítóegyesület január hó 17-ik napján tartott központi választmányi ülésen elhatározta, hogy dombói unitárius tanító: Kisgyörgy József urnak közerkölcsiségi és culturali te-

*) Aranykönyv rovatunk a Budapesten építendő templomra 10,583 forint mutat föl. Szép jele ez hiveink áldozatkészségének, de mennyi kívántatik még a cél elérésére! Felhívjuk azért a magunk részéről is e helyen a figyelmet. Vajha mindazok, kik nem adakoztak és a kik áldoztak is, sietnének kegyes adományaikkal a nemes célra közrejárulni, mire éppen ösztönzőül szolgálhat a főváros nagyszerű ajándéka, melyet hasznosítani most már kötelesség. Szerk.

kintetben egyaránt áldásos tanítóskodása alkalmából, február 20-ik napján Dicső-Szt.-Mártonban tartandó tanítóegyesületi közgyűlés alkalmával „Kisgyörgy jubileumot“ rendez és egy babérkoszorúval ajándékközza meg az ünnepelt férfit.

A tanítóegyesületi közgyűlés a fennebb irt napon — számos tagok jelenlétében — a dicsőszentmártoni állami népiskolában megtartván, s miután a tanügyet érdeklő dolgok, Rédiger Árpád ur elnöklése alatt, letárgyaltattak, megkezdődött a „Kisgyörgy jubileum.“ 1-ször. A dicsőszentmártoni polgári dalkör állami tanító, Nagy János ur vezetése mellett egy ima-énekkal nyitotta meg az ünnepélyt. 2-szor. Nagy János ur egy jól átgondolt, megható üdvözlő beszédet tartott az ünnepelt férfihoz. Felemlitette beszédében, hogy 41 évi szorgalmas tanítóskodása ideje alatt a községnek sok írni és olvasni tudó embert nevelt, s az általa alakított dalkör ügyében is a legnagyobb szorgalmat és buzgóságot mutatott s mutat most is. Beszéde végeztével átnyújtotta az ünnepeltnek a babérkoszorút. 3-szor. Elismerő nyilatkozatot az ünnepelt férfihoz kisküküllőmegyei királyi tanfelügyelő: méltóságos Horváth László ur mondott a maga és a kormány nevében; megemlitette beszédében, hogy Kisgyörgy József 41 évi szorgalmas tanítóskodása alatt nemcsak Dombó községének nevelt értelmes férfiakat és leányokat, hanem nevelt egyháznak és a hazának is, s az Isten támogató segedelmét kívánta ezután tanítására is. 4-szer. Küküllőköri esperes: Rédiger Árpád ur olvasta fel a méltóságos s főtisztelendő és királyi tanácsos püspök urnak s az egyházi képviselő-tanácsnak üdvözleteit; s ezek után a tractus nevében meleg szavakkal üdvözölte a jubiláns férfiut. 5-ször. A dombói egyházközség nevében Ütő Lajos, s a megye részéről Andrásfi főjegyző ur mondtak üdvözlő beszédet. 6-szor. Az elmondott beszédekre jubiláns barátunk egy szép szívből fakadó beszéddel válaszolt, a mely mindnyájunkat meghatott, s könnyeket sajtolt ki szemeinkből.

Az ünnepélyre a dombói dalkör is megjelent, s érdemekben gazdag tanítóját egy énekkal tisztelte meg. Az ünnepélyt dicsőszentmártoni polgári dalkör zárta be.*)

Meg kell hogy emlékezzem végül Nagy János tanító urról is, a ki ezen ünnepélyt rendezte, s a ki a nevelésügy előhaladásában és sok szép, jó és nemes ügyben nagy tevékenységet fejt ki, mi által körünknek elismerését nyerte meg.

Ütő Lajos.

IRODALMI ÉRTESETŐ.

Unitárius kis könyvtár, szerkeszti Derzsi Károly, budapesti unitárius lelkész. IV. Budapest. E kis könyvtár első füzeteiből megismerkedhettünk egynehány jeles angol unitárius írónak a nézetével a vallásról, az

*) Midőn kifejezést adunk a fölötti örömnünknek, hogy Kisgyörgy József dombói tanítót a küküllőmegyei tanítóegyesület 41 évi hasznos működéséért ünnepélyes megtiszteltetésben részesítette, az ünnepélyen érdemei iránt nyilvánított elismeréshez és tisztelethez csatoljuk a magunkét is azzal a hő kívánattal, hogy az Isten adjon neki hosszú életet és állandó egészséget, hogy még sokáig lehessen jeles tagja az unitárius a általán a magyar néptanítói karnak. Szerk.